

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2015 r. – Bank Tejarat/Rada**(Sprawa T-346/15)**

(2015/C 302/77)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, solicitors, M. Brindle, QC, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/556 z dnia 7 kwietnia 2015 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 92, s. 101) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/549 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 92, s. 12) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE
 - Zaskarżone środki naruszają art. 266 TFUE, gdyż Rada nie podjęła wszelkich niezbędnych środków w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie T-176/12.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady powagi rzeczy osądzonej
 - Zaskarżone środki naruszają zasady powagi rzeczy osądzonej, pewności prawa lub ostateczności orzeczeń.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej
 - Zaskarżone środki naruszają zasadę efektywności, prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz prawa skarżącej wynikające z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej lub art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka, gdyż ich przyjęcie niweluje skutki wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie T-176/12.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji
 - Zaskarżone środki naruszają prawo skarżącej do dobrej administracji, gdyż Rada nie traktowała jej w sposób bezstronny ani sprawiedliwy.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa do poszanowania dobrego imienia oraz prawa własności
 - Zaskarżone środki godzą w prawa skarżącej wynikające z art. 7 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej lub art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i art. 1 Protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka lub zasadę proporcjonalności.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia
 - Rada odpowiednio nie uzasadniła zaskarżonych środków, skutkiem czego skarżąca nie mogła odpowiednio ustosunkować się do stawianych jej zarzutów.
7. Zarzut siódmy dotyczący oczywistego błędu w ocenie
 - Materialnoprawne kryteria umieszczenia w wykazie w każdym razie nie zostały spełnione, zaś wskutek przyjęcia zaskarżonych środków Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, gdyż zarzuty, na jakie się powołała w ich uzasadnieniu są nieprawdziwe, a kryteria umieszczenia w wykazie nie zostały spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2015 r. – ADR Center/Komisja

(Sprawa T-364/15)

(2015/C 302/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ADR Center Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Tantalò)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2015) 3117 wersja ostateczna z dnia 4 maja 2015 r.,
- tytułem pomocniczym, uznanie za kwalifikowalne wszystkich kosztów uznanych przez Komisję za niedopuszczalne,
- obciążenie strony pozwanej i ewentualnych interwenientów poniesionymi przez stronę skarżącą kosztami oraz kosztami tego postępowania w kwocie określonej przez Sąd zgodnie z zasadą słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na to, że Komisja nie jest uprawniona do wydania nakazu odzyskania środków w sprawach z zakresu zobowiązań umownych.
 2. Zarzut drugi dotyczący stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na to, że decyzja ta jest oparta na błędach w ustaleniach faktycznych i błędach w ocenie.
 3. Zarzut trzeci dotyczący stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na to, że Komisja nadużyła swojej władzy.
 4. Zarzut czwarty dotyczący stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na to, że Komisja uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia.
-